

ser Fremskridtspartiet velkommen. Det kunne lige så godt have været vores forslag, men vi vil i hvert fald støtte det ét hundrede procent, selv om det ikke er vores. Det er den eneste måde, hvorpå der kan blive almindelige konkurrencevilkår inden for området.

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, er det trafikministeren, der skal indstille til Finansudvalget, hvordan salgsvilkårene skal være. Nu har flere ordførere været inde på det, men jeg vil anmode ministeren om, at der kan findes en model, så selskabet kan sælges i mindre dele.

Om det skal være i licitationsområder med hensyn til busserne, er noget, vi ikke kan tage stilling til her i salen. Det er et stort område, når man vil skille et stort selskab ad, men jeg vil anmode ministeren om at komme med en god idé på det område, måske i samarbejde med Finansudvalget. På den måde er der mulighed for, at mange af de små busselskaber her i Danmark, som er blevet udkonkurreret af RiBus, kan komme tilbage og komme ind igen ved at købe sig ind i nogle af disse licitationer.

Men det er et stort område. Jeg vil gerne, hvis trafikministeren ville tænke på det her sammen med Finansudvalget, men vi støtter forslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Min hovedkommentar til dette lovforslag, som handler om statens salg af Combust, det tidligere DSB Busser, er, at det er på høje tid. Mange penge kunne have været sparet og nogle mindre, private rutebilselskaber bevaret, hvis man havde ladet være med at udvikle det selskab.

Selskabet blev bl.a. udviklet ved, at man opkøbte mindre selskaber og så gik ud og konkurrerede andre mindre selskaber ihjel, naturligvis ikke alene, men sammen med nogle udenlandske selskaber.

For 4-5 år siden, da Aalborg Kommune var blevet træt af at drive sit bybusselskab, var det meget vigtigt for Aalborg Kommune og for DSB Busser, at DSB Busser fik lov at købe Aalborg Kommunes bybusselskab, på trods af at der var en kvalificeret lokal, privat køber, der både kunne og ville løfte opgaven. Men salg til en privat køber kunne de lokale og nationale socialdemokrater desværre ikke acceptere, og efter en masse skrig og skrål fik vi lavet en arrangement, hvor en lokal busentreprenør fik lov til at komme med i bybusselskabet i Aalborg sammen med DSB Busser og Combust

og med 20 pct. af selskabet. Det har heller ikke været nogen særlig lykkelig sag.

DSB Busser og Combust er et skoleeksempel på, hvor tåbeligt statslig erhvervsvirksomhed på markedsøkonomiske betingelser kan være. Det er lidt ærgerligt for en som mig, som ikke er superliberalist og ikke er særlig overfølsom over for statslig virksomhed og slet ikke over for samarbejdet imellem privat og statslig virksomhed, men at drive statslig virksomhed på markedsøkonomiske betingelser, viser mange erfaringer desværre, der ikke. Combust' ledelse har åbenbart lidt af volumensyge og magtsyge, og man er stadig væk nu, hvor man er på konkursens rand, ude at underbyde andre selskaber med ganske store beløb. Det er fuldstændig tåbeligt af en ineffektiv virksomhed at gøre den slags ting.

Det er godt, at vi skal have Combust solgt, og for mig er der ingen religion i, om det bliver solgt på den ene eller den anden måde. Jeg synes bare, det er fuldstændig tåbeligt at udelukke nogle måder at sælge det på, og det er jo ikke sikkert, at de absolut fleste klejner i kassen er det, der er mest fornuftigt.

Hvis man kunne finde en kombination, hvor én eller flere danske entreprenører kunne købe selskabet til en pris, som var i nærheden af det, som et eventuelt udenlandsk selskab ville give, kunne det da godt ske, at det var fornuftigt for udviklingen i Danmark, ikke fordi jeg tror, at de mange små private busselskaber opstår igen, men vi kunne måske undgå, at yderligere bliver nedlagt.

Jeg synes, at vi skulle prøve at få noget fornuftigt ud af det her under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Det er lige et spørgsmål til politisk afklaring. Hr. Ole M. Nielsen, sådan forstod jeg det, vil gerne sikre, at i hvert fald så mange mindre vognmænd som muligt kan komme på banen, og han havde mange kritiske bemærkninger om Combust. Mit spørgsmål til hr. Ole M. Nielsen lyder: Hvad anser hr. Ole M. Nielsen for mest demokratisk, et privat monopol eller et offentligt monopol, hvor han og jeg og hele den danske befolkning kan få indflydelse? Er perspektivet et privat monopol eller et offentligt monopol, hvis vi nu antager, at det er valget? Hvad er mest demokratisk?